

LYCKA ÄR ATT FÅ HJÄLPA

Två dagar efter jordbävningen i Nepal var Lars Peder Svensson från Ericssons volontärprogram på plats för att hjälpa till att få igång landets kommunikationssystem. Det är just i katastrofområden, där han kan göra nytta, som han trivs allra bäst.

// TEXT JOHAN AUGUSTIN // FOTO JONAS GRATZER

Land i ruiner. Återuppbyggnaden av Nepal kommer att ta lång tid. Lars Peder Svensson kom hit två dagar efter skallet.

Lika viktigt som tak över huvudet och rent vatten är att det finns kommunikationsutrustning. Det fixar Lars Peder Svensson.

DEN 25 APRIL INTRÄFFADE det värsta jordskalvet i Nepal på över 80 år. En fjärdedel av landets befolkning drabbades på något sätt. Många byar på landsbygden jämnades med marken och kommunikationerna slogs ut.

Två dagar efter skallet landade Lars Peder Svensson, LP kallad, i kaosets Katmandu. Som it-tekniker på Ericsson fick han frågan om han ville bidra med sin tekniska expertis i Nepal genom företagets volontärprogram Ericsson Response. Han var just på väg hem till Stockholm från en annan naturkatastrof – cyklonen i Vanuatu – när telefonen ringde.

– Jag antar att jag vill vara där det händer. Den dag jag inte kan göra nytta är det dags att lägga av, förklarar 50-åringen som har arbetat för Ericsson i 14 år.

LP ÄR EN AV TVÅ Ericsson Response-medarbetare som har fast placering i volontärprogrammet. Han ansvarar för den tekniska kommunikationsutrustningen i katastrofområden, även om han själv beskriver sig som något av en "allt-i-allo".

Trots ett slitsamt jobb med många arbetstimmar bjuder LP ofta på ett leende. Han trivs med sitt jobb.

- ▶ Han har tidigare varit i bland annat Afghanistan, Sarajevo, Irak och nu senast i ett ebolahärjat Sierra Leone. Antalet resdagar om året har han inte koll på, vet bara att de är väldigt många.
 - Jag har aldrig tackat nej till ett uppdrag.
 - Vilka egenskaper krävs för att arbeta som volontär?
 - Du måste vara nyfiken och samtidigt ha ett starkt psyke. Och gilla att hjälpa.

NÄR SOLEN LETAR SIG NER över Katmandus hustak är LP klar med packning och konfigurering av utrustningen. För att få en bra överblick av staden går han ut på ett hustak. Av den annars så intensiva trafiken på Katmandus dammiga gator syns inte mycket – närmare hälften av Katmandudalens omkring fem miljoner invånare uppges ha åkt till sina hembyar efter skalvet. Och så här drygt en vecka senare är många av dem fortfarande kvar där. Utsikten påminner om en spökstad. Några hus har kraftiga sprickor men står fortfarande. Intill ligger högar av bråte som tidigare var bostadshus och i några kvarter har byggnaderna helt raserats. Ändå har huvudstaden Katmandu klarat sig relativt bra jämfört med många byar på landsbygden, där alla byggnader på sina håll är totalförstörda och befolkningens liv har stannat upp helt. Det är där LP behövs som mest.

Tidigt nästa morgon lastar teamet in lådorna med utrustningen i helikoptern som ska flyga dem till byn Arughat 14 mil nordost om huvudstaden. Där ska de sätta upp satellitmottagare och trådlöst internet åt Läkare utan gränser fältsjukhus, för att de ska kunna logga in på FN:s ETC-nätverk (Emergency Telecommunications Cluster).

– Organisationerna skickar en begäran och vi fixar, ropar LP för att överösta helikopterns rotorblad.

Minuten senare är han på väg.

I början av juni träffas vi åter på ett kafé i centrala Stockholm. Då har han varit hemma i ett par veckor. Han säger att kontrasten mellan

Förberedelse är viktigt så att teamet inte glömmet viktiga komponenter. Här samlas de sista sakerna in på flygplatsen innan avfärden mot bergen.

Teamet lämnar Katmandus flygplats i helikopter på väg till den avlägsna bergsbyn Arughat där LP:s expertis är hårdvaluta.

” Jag antar att jag vill vara där det händer – kan jag inte göra nytta är det dags att lägga av

Ingen arbetsdag är den andra lik. Social förmåga, att kunna prata och umgås med alla slags människor, är viktigt i LP:s arbete.

Trådlöst internet och satellit-mottagare ska sättas upp på Läkare utan gränser fältsjukhus i bergsbyn Arughat. Det gäller att få med allt som kan tänkas behövas i helikoptern.

Det är svårt att krypa in bakom ett skrivord när man ser hur situationen är runt om i världen

de områden han jobbar i och här hemma är så stor att det är svårt att överhuvudtaget begripa. Vilket inte minst visar sig genom att vänner och bekanta ofta har svårt att förstå vad han har upplevt under sina resor.

– Livet går ju vidare här hemma även när jag är bortrest.

LP:S VARDAG PÅ FÄLTET ÄR OFTA väldigt intensiv, medan tjänsten i Sverige består av skrivbordsarbete i Ericssons lokaler i Kista och lagerarbete i Linköping. I dag står logistikmöte i Kista på schemat och i morgon ska han börja konfigurera system till Jemen – ett land han förmodligen inte kommer att åka till.

– Säkerhetsläget gör att vi inte kan arbeta där. Vi håller oss borta från rena krigszoner.

Arbetet som it-tekniker är varierande, med förberedelser och en del kontorsarbete. Men får han välja är det fältet han helst befinner sig på:

– Det är svårt att krypa in bakom ett skrivbord när man ser hur situationen är runt om i världen.

Vi pratar om drivkraft. LP blickar ut över kaféets uteservering. Tankarna vandrar.

– Ju äldre man blir, desto mer ökar det humanitära intresset, det som gör att man ibland arbetar även utanför jobbtid, säger han och ger ett exempel:

– Det känns bra att hjälpa till med konkreta saker, som att sätta upp ett tak på en skola, eller hjälpa till vid utdelning av mat och förmödenheter.

Blir du aldrig trött?

– Jo, det händer, jordbävningen i Haiti 2010, där var arbetet väldigt intensivt och sömnen obefintlig.

Långa dagar med tidiga morgnar, sena kvällar och extrem hetta sliter på kroppen. Dessutom tär erfarenheterna. Han tillbringade ett helt år på Haiti där stanken av ruttna djurkadaver, lik och avloppsvatten var fruktansvärd.

Men att arbeta i katastrofområden är meningsfullt för LP. Han jämför ett volontärteam med att spela i ett landslag – det gäller att prestera. Det handlar om att rädda liv.

– Så länge jag kan tänker jag fortsätta som jag gör nu.

Efter många resor som volontär är LP van vid katastrofer och lidande. Skrivbordsjobb är inget för honom.

Det redan fattiga Nepal drabbades svårt av jordbävningarna. Tusentals dödades och skadades, samtidigt som den materiella förödelsen är näst intill ohanterbar.

Katmandudalen drabbades inte lika hårt som många byar på landsbygden, men många fick sätta livet till.

ERICSSONS VOLONTÄRPROGRAM

Ericsson Response startade år 2000 sedan anställda uttryckt en önskan om att få bidra med sin kunskap i katastrofområden. Volontärprogrammet erbjuder kostnadsfri snabb expertis inom kommunikation och utrustning till hjälporganisationer i nödsituationer. Omkring 140 volontärer är aktiva världen över. De senaste tio åren har Ericsson Response deltagit i omkring 40 hjälpsatser i ett 30-tal länder.

Lars Peder "LP" Svensson gick en treårig el- och telekommunikationslinje på gymnasiet, och har därefter

tagit många kurser inom telekom. Hans grundlön är omkring 50 000 kronor i månaden, plus traktamente när han arbetar i fält. LP har fem semesterveckor om året som han väljer att sprida ut. Försäkringen är heltäckande och hemresor är kostnadsfria.

Ericsson Response ingår i FN:s ETC (Emergency Telecommunications Cluster) och volontärerna får därmed tillgång till FN:s flygbolag, psykologer och läkare – som står till förfogande om något oförutsägbart skulle hända.